

[Aksel Møller.]

maalet om Bortfald af disse Afgiftsforhøjelser op.

Med disse Udtalelser vil jeg da gerne have Lov til at tilsige mit Partis Bistand til, at Afgifterne gennemføres saa hurtigt, som det overhovedet er muligt. Jeg haaber, at det forinden ved en Udvalgsbehandling vil være muligt at møde den højtærede Finansminister glad og i godt Humør, saaledes at Ministeren, efter at han nu selv har faaet Gaver af Rigsdagen, vil synes, at han skal have Gaver med til dem, der straffes derved.

Himmelstrup: Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til det foreliggende Forslag. Vi er jo allesammen enige om, at det er et Led i det almindelige Kompleks af Forslag, som Folketinget skal behandle i disse Dage, og det maa ogsaa siges, at det er gamle Kendinge, vi igen beskæftiger os med. Det er rigtigt, som det blev sagt før, at hver Gang der er Tale om at skaffe nye Indtægter eller skaffe Kompensation for svigtende Indtægter paa dette eller hint Omraade, griber samtlige Finansministre til Tobakken og til Spiritussen. Jeg havde haabet, at den nuværende højtærede Finansminister i denne Henseende havde opvist en lidt større Opfindsomhed end sine Forgængere, men det synes altsaa ikke at være Tilfældet.

Det er meget betydelige Forhøjelser, der her finder Sted for Tobakkens og Restaurantbesøgenes Vedkommende. Det bliver efterhaanden næsten umuligt for Folk, der ikke har store Indtægter, at drikke selv en beskednen Bajer paa en Restaurant. Det kan jo være, det er nødvendigt. Den højtærede Finansminister regner dog ikke med, at Restaurationsbesøget paa Grund af de Forhøjelser, der nu er Tale om, gaar nævneværdigt ned, og tør derfor regne med den fulde Indtægt ved Forhøjelsen af Afgiftssatsen fra de 10 til de 25 pCt.

Det er blevet nævnt før, at man tager de Beløb paa disse Omraader, som man mener er nødvendige, fordi det er Luksusforbrug, der er Tale om. Det kan man maaske nok sige for Spiritussens Vedkommende, men det forekommer mig nu alligevel, at navnlig naar man tager Hensyn til Kvaliteten af den Tobak, der væsentlig vil blive konsumeret under de meget forhøjede Afgifter, vil det være lidt vanskeligt at regne dette Forbrug for et Luksusforbrug; men naturligvis, et nødvendigt Forbrug kan man vel ikke sige det er.

Jeg vilde have ønsket, at den højtærede Finansminister havde sagt os lidt mere, end han har gjort baade i sin Forelæggelsestale og gennem Bemærkningerne til Lovforslaget, om det økonomiske Resultat af den Forhøjelse, der her er Tale om. Den højtærede Finansminister er jo forsigtig. Han nævner et Tal og siger, det hviler paa et Skøn. Men var det dog ikke muligt at faa at vide, hvorpaa dette Skøn bygger? Saa dan et Skøn maa dog bygge paa visse Realiteter, hvis det da ikke er det rene Gætteværk. Det er jo en Svaghed, som navnlig de indirekte Skattelovforslag har lidt af i mange, mange Aar, naar de har været til Behandling her i Folketinget, at Oplysningerne om de økonomiske Resultater, som de indebar, altid har været meget mangelfulde, og i det hele og store har de vist sig at være ganske fejlagtige, idet Lovene jo har givet meget, meget mere, end de skiftende Finansministre har anslaaet dem til.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Aksel Møller i, at den Deling mellem Puljen og Statskassen, som finder Sted med Hensyn til det økonomiske Resultat af det Lovforslag, vi her behandler, afgjort vil blive til Fordel for Statskassen. Saa vidt man kan skønne, vil det gaa saadan, at den højtærede Finansminister — hvis da i øvrigt de Produktionsoplysninger, som vel ligger til Grund for hans Skønsmæssige Beregninger, slaar til — vil faa Vanskelighed ved at faa Dækning for Nedgangen med Hensyn til Tobakken, medens han derimod utvivlsomt vil faa en betydelig Merindtægt paa Spiritusomraadet. Nu kan det heller ikke nægtes, at det Sammenligningsaar, som den højtærede Finansminister har valgt, nemlig 1942, gav saa ganske overordentlig store Beløb for Tobaksbeskatningens Vedkommende, saa overraskende store Beløb ogsaa, og jeg tror, det vil blive meget vanskeligt at komme op paa saa store Beløb igen for Aaret 1943; men man skal vel forstaa det paa den Maade — det er Bestemmelsen i § 5 —, at samtlige de Forhøjelser, der er Tale om her, altsaa baade for Tobakken og for Spiritussen, skal lægges sammen, og saa skal det saaledes fremkomne Tal dække det tilsvarende sammenlagte Tal for 1942. Hvis det er Tilfældet, er jeg bange for, at den Forhøjelse, Spiritusskatten giver, vil blive opslugt i væsentlig Grad af Nedgangen i Tobaksbeskatningens Indbringende, saaledes at der kun vil blive meget lidt i Puljen.

Jeg forstaaer, at de Lovforslag af pengepolitisk Art, som vi behandler her i Dag, hviler paa den saakaldte Professorbetænkning. I denne er der ogsaa foreslaaet en